

РЕШЕНИЕ

№ 2742

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20211110213907 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх. № 91-01-798/23.09.2021г. по описа на Комисията за финансов надзор (КФН), от Н. Г. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. София, ... срещу Наказателно постановление № Р-10-682/02.09.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя на основание чл. 221, ал. 6, хипотеза първа, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложена глоба в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 221, ал. 6 вр. чл. 212, ал. 1, т. 1 вр. чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК.

В жалбата се сочи, че наказателното постановление е издадено в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон, поради което се иска отмяната му, евентуално – да бъде изменено в частта относно размера на наложената глоба поради наличието на смекчаващи вината обстоятелства. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган - редовно призован, се представлява от юрисконсулт Слабов с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения юрк. Слабов сочи, че издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова, следва да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки, с които прави възражение за прекомерност.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на Н. Г. М. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление № Р-10-682/02.09.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

„Трейс Груп Холд“ АД притежава статут на публично дружество и като такова е адресат на нормите на ЗППЦК и на подзаконовите актове по прилагането му. Съгласно чл. 116в, ал. 1, изречение първо от ЗППЦК (в редакция към датата на проведеното извънредно общо събрание на акционерите на „Трейс Груп Холд“ АД - 02.01.2017г.), публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с Наредба № 48 от 20.03.2013г. за изискванията към възнагражденията. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание.

С Решение № 782-ПД от 28.10.2020г. на заместник-председателя на КФН спрямо Н. Г. М. е била приложена ПАМ на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗКФН и чл. 212, ал. 1, т. 1 във връзка чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК, с която същият е бил задължен, в качеството му на председател и член на надзорния съвет на публичното дружество „Трейс Груп Холд“ АД, да върне по банкова сметка на дружеството недължимо платено нетно възнаграждение в размер на 4 886 697,59 лв. за периода от месец януари 2017г. до месец юли 2020г. в срок до 30 работни дни от прилагане на принудителната административна мярка, като в същия срок е следвало и да представи в КФН документи, удостоверяващи извършеното плащане. Решението е било изпратено на дружеството с писмо, изх. № РГ-05-1385- 24/29.10.2020г., като същото е било получено на адреса на дружеството на 03.11.2020г., т.е. срокът от 30 работни дни е бил до 15.12.2020г.

В рамките на този срок, с писмо, вх. № РГ-05-1385-24/09.12.2020г., жалбоподателят е представил споразумение от 23.11.2020г. между него и „Трейс Груп Холд“ АД за отсрочване на изпълнението на приложената ПАМ, с оглед депозирана от Н.М. жалба в Административен съд - София област с вх. № 91-01-789/17.11.2020 г. Съгласно чл. 2 от представеното споразумение, задължението на Н.М. към „Трейс Груп Холд“ АД се отсрочвало до 30 работни дни от датата на приключване на производството по съдебно обжалване на решението с влязло в сила съдебно решение

Контролният орган, обаче, е намерил, че съгласно чл. 15, ал. 5 от ЗКФН обжалването на индивидуалните административни актове на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, не спира изпълнението на индивидуалния административен акт, като при обжалване чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс не се прилага, поради което е приел, че Н.М. не е

изпълнил наложената му с решение № 782-ПД от 28.10.2020г. на заместник-председателя на КФН на принудителна административна мярка.

При така установеното, свидетелят ЕЛ. АНТ. СЛ. – на длъжност младши експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН, е преценила, че на 16.12.2020г. жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 221, ал. 6 вр. чл. 212, ал. 1, т. 1 вр. чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК, поради което му съставила АУАН № Р-06-160/09.03.2021г. в присъствието на двама свидетели и на пълномощник на жалбоподателя, и връчен на последния. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не били представени писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, на 02.09.2021г. било издадено Наказателно постановление № Р-10-682/02.09.2021г. от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя на основание чл. 221, ал. 6, хипотеза първа, предложение първо от ЗППЦК е била наложена глоба в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 221, ал. 6 вр. чл. 212, ал. 1, т. 1 вр. чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК.

Междувременно, в изпълнение на посоченото в споразумението, Н.М. обжалвал така наложената му ПАМ, като с Решение № 4848 от 19.05.2022г. по административно дело № 10/2022г. по описа на Върховния административен съд, Седмо отделение, било отменено решение №782-ПД от 28.10.2020г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Решението е окончателно, с което на Н.М. била наложена ПАМ.

Изложената фактическа обстановка се установи от представените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания актосъставител ЕЛ. АНТ. СЛ.. Показанията на свид. С. са подробни и вътрешно балансирани, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства, а това не налага отделното обсъждане на доказателствените източници.

Писмените доказателства са в синхрон с депозираните свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали поотделно и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав.

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови Решението си съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено.

Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл. 84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение

на разпоредбите на НПК.

В производството по обжалване на наказателно постановление, административнонаказващият орган е този, който поддържа административнонаказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него.

Отразените в Акта за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция. Същите не се считат за установени, до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

В настоящия случай съдът счита, че в хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства за това, че атакуваното Наказателно постановление следва да бъде отменено.

Нормата на чл. 116в, ал. 1 от ЗЗПЦК гласи, че публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на членовете на управителните и контролните му органи, като изискванията към политиката за възнагражденията, приемането, прилагането, оповестяването и изпълнението ѝ се определят с наредба. Политиката за възнагражденията се приема от първото редовно годишно общо събрание след придобиване на качеството публично дружество. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, се определят от общото събрание.

Съгласно чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК (редакция към датата на извършване на нарушението), когато установи, че поднадзорни лица, техни служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции или сключват сделки за сметка на поднадзорни лица, техни ликвидатори или синдици, както и довереници на облигационерите, с действие или бездействие нарушават този закон, с изключение на Регламент (ЕС) 2017/1129, глава шеста и актовете по прилагането им, актовете по прилагането му, решения на комисията или на заместник-председателя, на одобрени от комисията вътрешни актове на „Централен депозитар“ – АД, както и когато се възпрепятства упражняването на контролна дейност от комисията или от заместник-председателя или са застрашени интересите на инвеститорите, комисията, съответно заместник-председателят, може да ги задължи да предприемат конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите, в определен от нея срок.

В случая не е спорно по делото, че именно такава принудителна административна мярка е била наложена на жалбоподателя с решение №782-ПД от 28.10.2020г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с която която Н.М. е бил задължен да върне по банкова сметка на „Трейс Груп Холд“ АД недължимо платено нетно възнаграждение в размер на 4 886 697,59 лв. за периода от месец януари на 2017г. до месец юли на 2020г., в срок до 30 работни дни от прилагането на мярката, като в същия срок представи в КФН документи, удостоверяващи извършеното

плащане. Не е спорно и че в срока до 30 работни дни жалбоподателят не е върнал по банкова сметка на „Трейс Груп Холд“ АД сумата в размер на 4 886 697,59 лв., нито е представил в КФН документи, удостоверяващи извършеното плащане, с което е осъществил от обективна страна състава на така вмененото му нарушение.

Междувременно наложената принудителна административна мярка е била отменена с Решение № 4848 от 19.05.2022г. по административно дело № 10/2022г. по описа на ВАС, Седмо отделение (което е обстоятелство, служебно известно на съда), тъй като ВАС е приел, че конкретното съдържание на мярката, чрез която органът изпълнява разпоредбата на чл. 212, ал.1, т.1 ЗППЦК, а именно задължава един частноправен субект да прехвърли по банковата сметка на публично търговско дружество определена парична сума, противоречи на чл. 17, ал. 3 и ал. 5 от Конституцията на Република България и чл. 1 от Протокол №1 към ЕКПЧОС. Конституцията на Република България закрила собствеността в широк смисъл на думата, като предоставя закрила и на вземанията, предвиждайки възможност частноправно вземане да бъде принудително отчуждено, но само при условията на чл. 17, ал. 5 от Конституцията - въз основа на закон. Поради изложеното ВАС е намерил, че в случая органът не е посочил конкретна законова норма, която да го овластява да разпорежда принудително отчуждаване на притезания. При липса на изрична правна норма, която да предвижда такава възможност в рамките на надзора, осъществяван от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, мярката е била изпълнена с недопустимо съдържание в противоречие с разпоредбата на чл.17, ал. 5 от Конституцията на Република България и при нарушаване на принципа в чл.17, ал. 3 от Конституцията.

Без да извършва косвен контрол върху законосъобразността на ПАМ в настоящото производство по ЗАНН, съдът може да се позове на фактическите констатации на съда по прекия контрол, обективирани в мотивите на съдебното решение на ВАС, а именно че от фактите по делото, които не са спорни между страните и в настоящото съдебно производство, бе установено осъществено нарушение по чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК от поднадзорно лице, тъй като изплащането на сочените възнаграждения и премии представлява разход на публичното дружество в противоречие със специалния закон, съответно намалява се финансовия му резултат през процесния период, което безспорно намалява и доходността на акциите на публичното дружество, т. е. пряко се застрашават интересите на инвеститорите, поради което съдът намери, че от обективна страна М. действително е осъществил състава на нарушението по чл. 221, ал. 6 вр. чл. 212, ал. 1, т. 1 вр. чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК.

Настоящият съдебен състав, обаче, намира, че извършеното от М. е несъставомерно от субективна страна, защото М. е бил убеден, че сключеното между него и публичното дружество „Трейс Груп Холд“ споразумение поражда правно действие, тъй като след представянето му в КФН с писмо от 09.12.2020г. не е бил уведомен от надзорния орган, че същото не изпълнява наложената ПАМ, както и че в срок до 15.12.2020г. следва да представи доказателства за извършено плащане на дължимата сума по банковата сметка на

дружеството, за да са налице основания да се приеме умишлено неизпълнение на задължението по приложената ПАМ, въпреки наличието на парични средства, както твърди процесуалния представител на административнонаказващия орган.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира, че щом деянието не е било осъществено от субективна страна, а наложената ПАМ даже е била отменена, то жалбата, с която е сезиран, е основателна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Единствено за пълнота следва да бъде отбелязано, че съдът намери за неоснователни възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения.

АУАН е бил съставен в рамките на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, от компетентно длъжностно лице в кръга на правомощията му, видно от Заповед № З-249/20.10.2020г. на заместник-председателя на КФН, с която е определил длъжностни лица, сред които и актосъставителят Е.С., да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗППЦК. Наказателното постановление също е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, от компетентен орган в кръга на правомощията му съгласно уреденото в чл. 222, ал. 1 от ЗППЦК.

Както в АУАН, така и в НП подробно е описано нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и нарушената правна норма.

При този изход на делото въззиваемата страна няма право на юрисконсултско възнаграждение, но жалбоподателят има право на разноски, като своевременно претендира такива, но не доказва размер и реалното им извършване, поради което искането му следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-682/02.09.2021г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на Н. Г. М. с ЕГН ***** на основание чл. 221, ал. 6, хипотеза първа, предложение първо от ЗППЦК е наложена глоба в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 221, ал. 6 вр. чл. 212, ал. 1, т. 1 вр. чл. 116в, ал. 1 от ЗППЦК.

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на разноски.

ОСТАВЯ без уважение искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____